

FRANCESC PUJOLS, petita biografia

Per Ivan Sánchez

Francesc Pujols es va donar a conèixer guanyant la Flor Natural als Jocs Florals de Barcelona l'any 1903. L'any següent publicà *El llibre que conté les poesies de Francesc Pujols*, prologat per Joan Maragall. Sota el pseudònim d'Augusto de Altozanos va escriure *El Nuevo Pascual o la prostitución*. Dedicat a la crítica artística, començà a publicar els seus articles a diverses revistes. Va ser elegit secretari de l'Ateneu barcelonès i director del setmanari satíric *Papitu*. A finals de la dècada dels `10 potenciaria la seva vessant més filosòfica amb obres com *Concepte general de la ciència catalana* (1918), *El llibre de Job* (1922), *Història de l'hegemonia catalana en la política espanyola durant el segle XIX* (1915), etc. El 1939 s'exilià primer a Prada acollit per Pau Casals, i després a Montpeller. Va retornar a Catalunya tres anys més tard, però la censura no el va permetre publicar cap dels seus nous escrits i visqué retirat a les seves meditacions a la Torre de les Hores de Martorell. Va morir l'any 1962 de tuberculosi.

Fou el gran metafòric, l'encarnació de l'art de la paròdia: les pantomimes metafòriques de Pujols són el més extraordinari compost de poesia i ideologia, d'humor i objectivitat que es pugui donar a la literatura. Carles Riba

Pujols fou un anticonvencional i, per tant, un desvergonyat en tots els terrenys. La seva expressió hiperbòlica i desmesurada hi afegia encara més pes. Pujols no ha fet res per evitar el pintoresc. N'ha sentit la fascinació. Era un terrorista de l'esperit i l'enginy. Josep Pla

Si no la poesia, potser voldreu saber de mi com és el poeta. Tot plegat fa l'efecte d'un bon minyó, un xic encongit. I la seva poesia és ell mateix: té un cert desgabo graciós, d'il.luminat, i una certa sensualitat ignocenta. **Joan Maragall**

No era el primer dels cantamanyanes que passaven per genis. No era més que un plaga de casino. **Història de la literatura catalana**

D'en Pujols se'n té una sensació, però difícilment se'n pot tenir una idea. L'adjectiu que esqueia a Pujols, era el d'implacable. **Josep Mª de Sagarra**

No és que jo hagi abandonat la poesia, és que la poesia m'ha abandonat a mi. **Francesc Pujols**

Fundació Francesc Pujols: <http://www.francescupujols.org>